

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம :

யதார்த்த கீறை

(ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா)

முதல் அந்தியாயம்

சம்சய விஷாதயோகம்

த்ருதராஷ்டர உவாச -

தர்மகேஷத்ரே குருகேஷத்ரே ஸமவேதா யுயத்ஸவ:
மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகூர்வத ஸஞ்ஜை 1

திருதராஷ்டிரன் கேட்கிறான்: சஞ்சயனே! அறநிலமான குரு
கேஷத்திரத்தில் போர் புரியக் கூடியிருக்கும் எனது புத்திரர்களும்,
பாண்டுவின் புத்திரர்களும் என்ன செய்கிறார்கள்?

திருதராஷ்டிரன் அஞ்ஞானத்தின் உருவம் என்றால் சஞ்சயன்
புலனடக்கத்தின் உருவம். அஞ்ஞானம் மனத்தின் அடித்தளத்தில்
இருக்கிறது. அஞ்ஞானத்தினால் மூடப்பட்ட மனமுடைய திருதராஷ்டிரன்
பிறவிக் குருடர் ஆவார். ஆனால் புலனடக்கத்தின் உருவமான சஞ்ஜையன்
மூலமாக இந்த யுத்தத்தைப் பார்க்கிறான். கேட்கிறான். பரமாத்மாதான்
சத்தியம் என்பதை உணர்ந்த போதிலும் அவனிடத்திலிருந்து பிறந்த மோக

உருவிலான துரியோதனன் வாழும் வரையில் அவனது பார்வை கெளரவர்களின் பக்கமே இருக்கிறது. கெடுதலையே நோக்குகிறது.

அறம் ஒரு கேஷத்திரமாகும். இதயப் பிரதேசத்தில் தெய்வ சம்பத்து அதிகமாகும்போது இந்த உடல் தர்ம கேஷத்திரமாகிறது. அதே போல அசரசிந்தனைகள் அதிகமாகும் போது இந்த உடல் குரு கேஷத்திரமாகிறது. 'குரு' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு 'செய்' என்று பொருள். இது கட்டளைச் சொல்லாகும்.

பீரி கிருஷ்ணர் கூறுகிறார் : படைப்பில் இருந்து உண்டான மூன்று குணங்களின் மூலம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு மனிதன் கர்மத்தைச் செய்கிறான். அவனால் கர்மம் செய்யாமல் ஒரு வினாடி கூட இருக்க முடியாது. குணங்கள் அவனைச் செயல்பட வைக்கின்றன. தூக்கத்திலும் கர்மம் நின்றுவிடுவதில்லை. அது நல்ல உடலுக்குத் தேவையான உணவாகும். மூன்று குணங்கள் மனிதனை தேவதைகளிலிருந்து பழு, பூச்சிகள் வரையிலான உடல்களில் பிணைக்கின்றன. இயற்கையும், இயற்கையிலிருந்து உண்டான குணங்களும் உயிரோடிருக்கும் வரை 'செய்' என்ற சொல்லும் வாழுந்து கொண்டிருக்கும். எனவே ஜனன-மரண கேஷத்திரமும் மாற்றங்களை உடைய கேஷத்திரமும்தான் குருகேஷத்திரம். பரம தர்மமான பரமாத்மாவிடம் செல்ல வழிகாட்டும் புண்ணிய பிரவிருத்திகளின் (பாண்டவர்கள்) கேஷத்திரம்தான் தர்ம கேஷத்திரம்.

புராதனச் சின்னங்களையும், இடங்களையும் கண்டறியும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பஞ்சாபிலும், காசி-பிரயாகைக்கு இடைபிலுள்ள பல இடங்களிலும் குருகேஷத்திரத்தைக் கண்டறியும் ஆராய்ச்சியில் இறங்கியுள்ளனர். எனினும் கீதையின் ஆசிரியர் எந்த இடத்தில் போர் மூன்கிறதோ அதுவே குருகேஷத்திரம் ஆகும் என்றும், அது எங்கே என்றால் "அர்ஜானா ! இந்த உடல்தான் கேஷத்திரம். எவன் இதையறிந்து கேஷத்திர ஞானம் பெறுகிறானோ அவனே கரை கடந்தவனாவான்" என்றும் கூறுகிறார். கேஷத்திரத்தை விரிவாகச் சொன்னால் அதில் பத்து புலன்கள், மனம், புத்தி, அகங்காரம், ஜந்துவித மாற்றங்கள், மூன்றுவித குணங்கள் ஆகியவற்றை விவரிக்கிறார். சர்வே ஒரு கேஷத்திரம். அது ஒரு போர்க்களமாகும். இதில் போரிடும் இரண்டு சக்திகள் : தெய்வ சக்தி, அசர சக்தி -- பாண்டு புத்திரர்கள், திருத்தராஷ்டிரர் புத்திரர்கள் முறையே ஒருங்கிணைந்த பிரவிருத்திகள், மாறுபட்ட பிரவிருத்திகள் ஆவர்.

அனுபவமிக்க மகா புருஷர்களைச் சரணடையும் பொழுது இந்த இரண்டு பிரவிருத்திகளின் மோதல் தொடங்குகிறது. இது கேஷத்திர - கேஷத்திரஞ்சு (கரை கடந்தவர்) இருவருக்குமிடையே ஏற்படும் மோதலாகும். இதுவே உண்மையான போராகும். உலக மகா யுத்தங்களால் சிரித்திர • ஏடுகள் நிரம்பி வழிகின்றன. என்றாலும் அப்போர்களில் வென்றவர்களின் வெற்றியும் நிரந்தரமானதல்ல.

அது அவருக்குள் மாறுகிறது. எப்பொழுதும் படைப்பில் சமநிலை கண்டு படைப்பிற்கும் மேலே உள்ள ஒரு சக்தியைக்கண்டு. அத்துடன் ஒன்றினைவதே உண்மையான வெற்றியாகும். இது தோல்வியைத் தழுவாத உண்மையான வெற்றியாகும். இதற்குப்பின் தோல்வி இல்லை. இதுதான் முக்தி என்ற பேறுநிலை. இதற்குப் பிறகு இறப்பு-பிறப்பு என்ற சக்கரத்தில் உழல் வேண்டியதில்லை.

இவ்வாறு அஞ்சுரானத்தில் உழலும் ஓவ்வொரு மனமும் சம நோக்கின் வாயிலான கேஷத்திர -- கேஷத்திரக்ஞனுக்கும் இடையே உண்டான மோதலின் விளைவு என்ன என்பதை அறிந்து கொள்கிறது. சம நோக்கின் நிலை எவ்வளவு உயரத்திலிருக்கிறதோ அதற்கேற்ப அவனுக்கு திருஷ்டி அல்லது நோக்கு வந்து போகிறது.

ஸஞ்ஜய உவாச -

த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வழுந் தூர்யோதனஸ்-ததா
ஆசார்ய-முபஸங்கம்ய ராஜா வசன-மப்ரவீத 2

சஞ்சயன் கூறுகிறான் : அவ்வமயம் பாண்டவர்கள் படை விழுகம் அமைத்து அனிவகுத்திருப்பதைக் கண்ட துரியோதனன் குரு துரோணாசாரியாரிடம் சென்று இவ்வாறு கூறலானான் :

'இரண்டு' அல்லது 'த்வைதம்' என்ற தெய்வ நடத்தையே துரோணாசாரியார் ஆகும். பரமாத்மாவினின்றும் பிரிந்துவிட்டோம் என்ற நிலை தோன்றும்பொழுது (இதுதான் த்வைத்ததின் நிலை) அவனை மறுபடியும் பெறத் துடித்தபடி குருவின் உதவியை நாடி அவரைத் தேடிச் செல்லுகிறோம். இந்த இரண்டு நிலைகளுக்கும் இடையே இவரே முதல் குரு ஆகிறார். பின்பு யோகத்தில் நிலைத்து நிற்பவர்களுக்கு யோகேஷ்வர் பூர்கிருஷ்ணர் ஸத்குரு ஆகிறார்.

அரசன் துரியோதனன் ஆக்சாரியாரிடம் செல்லுகிறான். மோகத்தின் மொத்த உருவம் துரியோதனன். மோகமே எல்லாப் பினிகளுக்கும் மூல காரணமாகும். துரியோதனன் என்ற பெயரே 'தூர்' என்பது குற்றமூள்ள; 'யோதன்' என்பது தனம் கொண்டவன் ஆகிய பொருளில் ஏற்பட்டதுதான். ஆன்மீக செல்வம்தான் நிலையான செல்வமாகும். அதில் எக்குற்றம் உண்டாகிறதோ அதுவே மோகமாகும். அது ஒருபுறம் படைப்பின்பால் இழுத்துச் செல்கிறது. மறுபுறம் பரமாத்வாவை அறிந்து கொள்ள ஊக்கத்தையும் அளிக்கிறது. மோகம் என்ற கேள்விக்குறி தோன்றாவிட்டால் அனைத்துமே பூரணமாகும். எனவே விழுக வடிவில் அமைக்கப்பட்ட பாண்டவர்களின் படை அனிவகுப்பைப் பார்த்து - அதாவது புண்ணியத்திலிருந்து பெருக்கும் ஒத்த தன்மையுடைய விருத்திகளின் அனிவகுப்பைப் பார்த்து மோகத்தின் முழு உருவான துரியோதனன் முதலில் குரு துரோணாசாரியாரிடம் சென்று இவ்வாறு கூறலானான்.

பஸ்யைதாம் பாண்டுபுத்ராணா-மாசார்ய மஹதீஞ் சமூஹ
வ்யூடாந் த்ருபதபுத்ரேண தவ ஸிஷ்யேண தீமதா 3

குருவே ! உங்கள் புத்திசாலியான சிஷ்யனும் துருபதனின்
புத்திரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் மூலமாக உள்ள விஷூக வடிவில் நிறுத்தி
வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாண்டவர்களின் சக்திவாய்ந்த படையைப்
பாருங்கள்.

நிரந்தரமான, சஞ்சலமில்லாத பாதையில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும்
திடமான மனம்தான் திருஷ்டத்யும்னன். புண்ணியமான
பிரவிருத்திகளுக்கெல்லாம் இவனே தலைவனாவான்.

'சாதனை' கடினமல்ல. மனத்தின் உறுதிப்பாடே நிலையாக இருக்க
வேண்டும். இப்பொழுது படையின் அளவைப் பார்ப்போம்:

அத்ரா சூரா மஹேஷ்வாஸா பீமாரஜான-ஸமா யதி
யுதானோ விராடஸ் த்ருபதஸ் மஹாரத: 4

த்ருஷ்டகேதுஸ் சேகிதான: காஸிராஜஸ் வீர்யவான்
புருஜித் குந்திபோஜஸ் ஸௌப்யஸ் நரபுங்கவ: 5

இந்தப் படையில் சர்வேஷ்வரனிடம் வாசம் செய்ய வழிகாட்டும்
உணர்வின் உருவமான பீமன், அன்பின் உருவமான அர்ஜூனன்
இஶ்வர்களையொத்த அமைதியின் உருவமான சாத்யகி, எங்கும்
இறையுணர்வைப் பெருக்கவல்ல விராடன், சலனமற்ற நிலையை உடைய
மகாரதனான துருபதன் போன்ற ஏராளமான வீரர்கள். இவர்கள் தவிர

திடமான கடமை உணர்வான திருஷ்டகேதுவும், அலையும்
சித்தத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி இஷ்டதேவதையில் நிலை நிறுத்தம்
சேகிதானனும், புயபலம் கொண்ட காசிராஜனும், பருத்த உடற்கட்டால்,
வெற்றி தேடித்தரும் புருஜித்தும், கடமையினால் உலகையே வெல்லக்கூடிய
குந்தி போஜனும், மனிதர்களில் சிறந்த சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனான
சைவியனும்.

யுதாமன்யஸ் விக்ராந்த உத்தமெளஜாஸ் வீர்யவான்
ஸெளபதரோ த்ரெளபதேயாஸ் ஸர்வ ஏவ மஹாரதா: 6

வலிமை பொருந்திய யுத்தத்திற்கேற்ற மனதிலை கெண்ட
யுதாமன்யவும், உத்தமமான சுபத்திரையின் புத்திரனும் சுபத்தின்
ஆதாரத்தைப் பெற்றதுமே மனத்திலிருந்து பயம் நீங்கியதுபோல்,
சுபத்திரையின் வயிற்றில் பிறந்ததனால் யுத்த பயம் அற்றவனுமான
அபிமன்யவும், தியானத்தின் முழு உருவமான திரெளபதியின் தாய்ப்பாசம்,
அழகு, நல்லிதயம் போன்ற குணங்களான ஜந்து புத்திரர்களும்
மகாரதர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் சாதனை வழியில் எல்லா
விதத்திலும் தகுதிபெற்ற சக்திகளாகத் திகழ்கின்றனர்.

இதுபோன்று தெய்வீகத் தன்மை பெற்ற பதினெண்து பாண்டவப் படைத் தலைவர்களைத் துரியோதனன் கணக்கிட்டான். மாறான பண்புகளைப் பெற்ற அரசனாக இருந்த போதிலும் மோகத்தின் காரணமாக ஒத்த பண்புகளை அறிய கட்டுப்பட்டவளாகிறான்.

தன்னுடைய பக்கத்தைப் பற்றி சுருக்கமாகத் துரியோதனன் கூறுகிறான். வெளிப்படையான போராக இருந்தால் தன்னுடைய படையைப் பற்றி மிகைப்படுத்தி எண்ணுவான். ஏனெனில் அழிக்கத்தக்க, வெல்லப்பட வேண்டிய விகாரங்களைப் பற்றிய எண்ணிக்கை குறைவாக எண்ணப்பட்டது. ஐந்து விகாரங்கள் மட்டுமே எடுத்துக் கூறப்பட்டன. அவைகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படைப் பிரவிருத்திகள் காணப்பட்டன.

**அஸ்மாகந் து விசிஷ்டா யே தாந்-நிபோத த்விஜோத்தம்
நாயகா மம ஸௌன்யஸ்ய ஸம்ஞாத்தம் தான் ப்ரவீமி தே 7**

அந்தனை உத்தமரே ! நமது படையிலுள்ள முக்கியமான வர்களைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள். எனது படையின் தலைவர்களைப் பற்றி மட்டும் நான் கூறுகிறேன்.

புறப்போரில் தளபதிக்கு 'த்விஜோத்தம்' (அந்தனை உத்தமரே) என்ற அடைமொழி உகந்ததல்ல. உண்மையில் அகத்தளவில் இரண்டு பிரவிருத்திகளுக்கு இடையே நடக்கும் போர்தான் 'கீதை'யாகும். அதில் இருமையின் தெய்வ வழிமுறைதான் துரோணராகும். எதுவரை நாம் ஆராதிக்கும் கடவுளிலிருந்து விலகியிருக்கிறோமோ அதுவரை இந்த வேறுபாட்டு உணர்வு இருக்கிறது. இரண்டுபட்ட தன்மை நிலவுகிறது. இந்த 'இருநிலை' த் தோற்றுத்தை வெல்ல முதல் பாடம் துரோணாசாரியாரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கிறது. அரைகுறை படிப்பே முழுமையான அறிதலுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது. அது ழஜைக்குரிய இடமில்லை. அங்கே நல்லவை நடக்க வசதியிருக்க வேண்டும். மாறான பிரவிருத்தியைக் கொண்ட தலைவர்கள் யார் யார்?

பவான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்ஜயः
அஸ்வத்தாமா விகார்ணஸ்ச ஸௌமதத்திஸ்-ததைவ ச 8

இரட்டை நிலையை உணர்த்தும் துரோணாசாரியான நீங்களும் பிரமையின் உருவான பீஷ்ம பிதாமகரும் முதன்மையானவர்கள். விகாரங்களின் பிறப்பிடமே பிரமையாகும். அது கடைசிவரை உயிரிடனிருக்கிறது. எனவே பிதாமகராகும். எல்லா படைவீரர்களும் மதிந்த பிறகும் அவர் உயிருடன் இருந்தார். எனவே இவர் பிரமை உருவான பீஷ்மர். அதுபோல் மாறான கர்மத்தின் உருவான கர்ணனும், போராட்டத்தை வெல்லும் கிருபாச்சூரியாரும் இருக்கின்றனர். சாதனை நிலையில் சாதகனின் மூலம் கடைப்பிடிக்கப் படும் அருள் தான்

கிருபாச்சாரியார் ஆவார். கடவுள் அருளின் இருப்பிடமாகும். அதைப் பெற்ற பிறகு துறவியும் அதே உருவத்தைப் பெறுகிறான். ஆனால் சாதனை செய்யும் காலத்தில் பரமாத்மாவும், நாமும் விலகியிருக்கும் பொழுது, மாறான பிரவிருத்தியும் இருக்கிறது. மோகம் குழ்கிறது -- அந்தச் சூழ்நிலையில் சாதகன் இந்த அருளை அனுசரித்து வந்தால், சாதனை நஷ்டமடைகிறது. சீதை சற்று இரக்கப் பட்டாள். அதன் காரணமாக சிறிது காலம் இலங்கையில் பிராயச் சித்தம் செய்ய வேண்டிவந்தது. விசுவாமித்திரர் கருணை உருவானார். பதிதரானார். யோக விதிகளை எழுதிய மகிளி பதஞ்சலியும் இதையே இவ்வாறு கூறுகிறார்.

முன்னேறும் வேளையில் சித்திகள் தோன்றுகின்றன. அவைகள் உண்மையிலேயே சித்திகள்தாம். ஆனால் கைவல்யம் பெறும் வழியில் அவை காமம், குரோதம், லோபம், மோகம் போன்ற தடைகற்களாகும். கோஸ்வாமி துளசிதாசரும் இதையே ஒப்புக் கொள்கிறார்.

மாயை அநேக தடைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. எல்லா வளங்களையும், சக்திகளையும் கொடுத்து சித்தராக்குகிறது. அத்தகைய சித்தரான சாதகன் அருகில் வந்ததுமே மரணப் படுக்கையிலுள்ள நோயாளி கூட நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து விடுவான். நோயாளி குணமடைந்தால் கூட சாதகன் அதைத் தான் கொடுத்த வரம் என்று நினைத்தால் அது நஷ்டமடைகிறது. ஒரு நோயாளியின் இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகள் கூடுகின்றனர். பூஜை-பஜைன ஆகியவற்றில் தடை ஏற்படுகிறது. பின் திசை மாறி மாறி பற்பல குணாதிசயங்களை உடையவனாக மாறுகிறான். இலட்சியம் தூரத்திலிருந்து சாதகன் கருணை புரிபவனாகும் பொழுது, கருணை அல்லது அன்பின் வழியில் நடப்பதுவே முழு படையையும் வென்றுவிடும் (அது சமதிஞ்சயமாகும்) எனவே சாதகன் முழு பலன் கிடைக்கும் வரை கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

கருணை இல்லாதவன் கசாப்புக் கடைக்காரன். ஆனால் கருணை புரிந்தால் ஆபத்து வரும். ஆனால் (கிருபாச்சாரியார்) முழுமை பெறாத நிலையில் மாறான பிரவிருத்தியை வெல்வதில் இணையற்ற வீரர். இதேபோல் ஆசாபாசத்தின் உருவான அகவுத்தாமன், விகல்பத்தின் உருவான விகரணன், பிரமை நிறைந்த சுவாசமுடைய பூரிஸ்ரவஸ் ஆகியோரும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் புறப் பிரவாகத்தின் நாயகர்கள்.

**அன்யே ச பஹவः சுரா மதர்த்தே தயக்த-ஜீவிதா:
நாளா ஸஸ்தர-ப்ரஹரணா: ஸர்வே யுத்த-விசாரதா: 9**

இன்னும் நிறைய வீரர்கள் அநேக ஆயுதங்களைக் கொண்டு எனக்காக்த தங்கள் வாழ்வின் ஆசைகளைத் தியாகம் செய்து போரில் ஈடுபட்டவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் எனக்காக உயிரையும் தியாகம்

செய்யச் சித்தமாயுள்ளனர். எந்தப் படை எந்த உணர்ச்சி களினால் பாதுகாக்கப்படும் என்பதைக் கூறுகிறான்.

**அபர்யாப்தம் தத்தஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மா-பிரச்சிதம்
பர்யாப்தந் தவித-மேதேஷாம் பலம் பீமாபிரச்சிதம் 10**

பீஷ்மின் தலைமையிலான படை எவராலும் வெல்ல முடியாதது. தவிர பீமனின் தலைமையிலான படையை வெல்ல இது போதுமானது. போதுமானது-போதுமானதல்ல என்ற சொற்கள் துரியோதனனின் சந்தேகத்தைக் குறிக்கிறது. எந்த சக்தியை பீஷ்மர் நம்பி கொண்டிருக்கிறார் அல்லது எந்த தெய்வ பலத்தைப் பாண்டவர்கள் அனைவரும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். துரியோதனன் தனது அசையாத திட்டத்தைக் கூறுகிறான்.

**அயனேஷா ச ஸர்வே:ஷா யதாபாக-மவஸ்த்திதா:
பீஷ்மமேவாபிரச்சந்து பவந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி 11**

அவரவர் இடங்களில் இருந்து கொண்டு நீங்கள் அனைவரும் எல்லா வகையிலும் எல்லா திசைகளிலிருந்தும் பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் வேண்டும். பீஷ்மர் உபிடனிருக்கும் வரை நம்மை யாரும் வெல்வது கடினம். எனவே நீங்கள் பாண்டவருடன் போர் செய்யாமல் பீஷ்மரையே காப்பாற்றுங்கள். தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியாத போர் வீரரா பீஷ்மர்? கெளரவர்களுக்கு அவரைக் காக்க வேண்டியது அவசியமாகுகிறது. பீஷ்மர் வெளிப்படையாகச் சண்டையிடும் வீரல்லாமல் பிரமை என்னும் ஸ்வரூபமானவர். எதுவரை பிரமை நீங்காமல் இருக்கிறதோ அதுவரைதான் மாறான பிரவிருத்திகளும் வெல்லப்படாதனவாக இருக்கும். ‘அஜய்’ என்ற சொல்லின் பொருள் ‘வெல்ல முடியாதது’ என்பதல்ல. வெல்வது கடினமாகத்தான் பெற்றமுடியும் என்பதுதான்.

பிரமை நீங்கிவிட்டால் அஞ்ஞானம் அழிந்துவிடும். மோகம் முதலிய எஞ்சியவைகளும் சீக்கிரமே அழிந்துவிடும். பீஷ்மர் தன்னிசைப்படி சாகும் வரம் பெற்றவர். இச்சை (ஆசை) தான் பிரமையாகும். இச்சை அழிவதும் பிரமை அழிவதும் ஒன்றுதான். இதைத்தான் ஞானி கபீர் எளிதாக “இச்சையே சர்வம், இச்சையேமாயை, இச்சையே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் காரணமாகிறது. எவன் இச்சையில் உழலுகிறானோ. அவன் துரும்பைக் கூட கடக்கமாட்டான்”. என்கிறார்.

“எங்கு பிரமையில்லையோ இங்கு அது விரிந்து மறைவாகக் கிடக்கிறது. இந்த உடல் தோன்றக் காரணம் இச்சைதான். இச்சைதான் மாயை. இச்சைதான் இந்த உலகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. (சாந்தோக்ய உபநிஷதம் 6/2/3) எவரகள் இச்சையே இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் விரிந்து, பரந்து நிற்கும் எல்லையற்ற தத்துவத்தில் நுழைகிறார்கள் என்று கபீரும் கூறுகிறார்.

எவன் இச்சையற்ற ஆத்மாவில் நிலைத்து ஆத்மஸ்வரூபமாக இருக்கிறானோ, அவனுக்கு அழிவே இல்லை. அவன் பிரம்மத்துடன் ஜக்ஷியமாகி விடுகிறான். (பிரஹதாரண்யம் 4/4/6) ஆரம்பத்தில் இச்சைகள் கணக்கில்தங்காமல் இருக்கின்றன. முடிவில் பரமாத்மாவை அடையும் இச்சை ஒன்று தான் எஞ்சி நிற்கிறது. எப்பொழுது இந்த இச்சை முழுமை அடைகிறதோ அப்பொழுது இச்சை என்பதே அழிந்து விடுகிறது. ஒரு பொருளை அடைந்ததும் அதற்கு மேலே மற்றொரு பொருள் இருக்குமானால் அதையும் அடையும் இச்சை உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தோன்றும், எப்பொழுது நீங்கள் விரும்பிய பொருளுக்கு மேலே வேறு ஒரு பொருளில்லையோ, அப்பொழுது எதன் மீது இச்சைப் படுவீர்கள்? அடையக்கூடிய பொருள் அடைய முடியாத நிலையில் இல்லாத பொழுது இச்சை முழுவதுமாக அழிந்து விடுகிறது. இச்சை அழிந்ததுமே, பிரமை வேறுடன் அழிந்து விடுகிறது. இதுதான் பீஷ்மரின் 'சித்தப்படி மரணம்' அல்லது 'இச்சா மிருத்யு' ஆகும். இவ்வாறு பீஷ்மரின் மூலம் பாதுகாக்கப்படும் நமது சேனை எல்லாவிதத்திலும் வெல்வதற்குக் கடின மானதாகும். பிரமை இருக்கும் வரை அஞ்ஞானமும் நிலைத்து நிற்கும். பிரமை நீங்கியதும் அஞ்ஞானமும் அழிந்து விடுகிறது.

பீமனின் தலைமையிலுள்ள படையை வெல்வது எனிது. பீமன் உனர்ச்சிகளின் உருவம். உனர்ச்சிகளில் கண்ணுக்குத் தெரியாத பரமாத்மாவையும் காணக்கூடிய சக்தி உண்டு. கடவுள் உனர்ச்சி களால் வசப்படுவார். சக்தின் இருப்பிடம்; கருணைக் கடல் அவர் என்று துளசிதாசர் கூறுகிறார் (மானஸ் 7/12) ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதை 'சிரத்தை' என்கிறார். கடவுளை வசப்படுத்தும் தன்மை உனர்ச்சியில் இருக்கிறது. உனர்ச்சி அல்லது பாவம் முழுமையான புண்ணிய ப்ரவிர்த்தியாகும். புண்ணியத்தின் காவலன் இது. பரம தேவனான பரமாத்மாவைத் தன் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துமளவிற்கு சக்திபெற்ற இதே உனர்ச்சி மிகவும் மென்மையான உனர்வாகவும் இருக்கிறது. இன்று நிறைந்து நிற்கும் இவ்வனர்ச்சி நாளை உனர்வற்ற நிலையில் மாற்றுவதற்கு அதிக நேரம் பிடிக்காது. இன்று நீங்கள் 'மகாராஜன் மிகவும் நல்லவர்' என்று கூறுகிறீர்கள், ஆனால் நாளை நீங்களே 'மகாராஜன் நல்லவனில்லை' என்று கூறுவீர்கள்.

விருப்பத்தில் சிறிதளவு தவறு நேர்ந்தாலும், உனர்ச்சி தடுமாறுகிறது. புண்ணியமான பிரவிருத்தியின் பாதை மாறுகிறது. விருப்பதிலிருந்த தொடர்பு துண்டித்துப் போகிறது. இதனால் பீமனின் தலைமையிலுள்ள படையை வெல்வது கலபம். மகரிஷி பதஞ்சலியின் கருத்தும் இதுவே.

'நீண்ட காலம் வரை எப்பொழுதும் பக்தி சிரத்தையுடன் செய்யப்படும் சாதனைதான் திடமாக, திண்ணமாக நிற்கிறது. (1.14)

தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷங் குருவருத்த: பிதாமஹ:
ஸிம்ஹநாதம் விநந்தயோச்சை: சங்கந் தத்மேள ப்ரதாபவான் 12

இவ்வாறு அவரவர் பலத்தை நிர்ணயித்தபடி சங்க நாதம் எழுந்தது. வெற்றி பெற்ற பிறகு எந்தப் பாத்திரம் என்ன தருகிறது என்பதற்கேற்றவாறு எழும் கோஷமாகும் சங்க நாதம் அது. கெளரவர்களின் மூத்த வீரரான பீஷம் பிதாமகர் துரியோதனனின் மனத்தில் உற்சாகம் எழுப்பியபடி உயர்ந்த குரவில் சிம்மத்தைப் போன்று. கர்ஜித்தபடி சங்க நாதத்தை எழுப்பினார். சிங்கம் படைப்பில் பயத்தின் சின்னமாகும். அடர்ந்த வனத்தில் ஏகாந்தமான பகுதியில் பல மைல் தூரத்திலிருந்து சிங்கம் கர்ஜித்த போதிலும் அந்த கர்ஜனை கேட்டதுமே மயிர்க் கூச்சல் ஏற்பட்டு, இதயம் நடுங்கத் தொடங்கு கிறது. பயம் படைப்பில்தான் தோன்றுகிறது. பரமாத்மாவில் அல்ல. ஏனெனில் பரமாத்மா பயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிர்ப்பய ஸ்ரூபவ மாவார். பிரமை உருவான பீஷமர் வெற்றி பெற்றால், அந்த வெற்றி படைப்பின் பயம் நிறைந்த வனத்திலிருக்கும் உங்களை இன்னும் அதிகமான பயத்தின் வலையில் சிக்கச் செய்யும். பயத்தின் மற்றொரு அடுக்கு உங்கள் பயத்தை அதிகப்படுத்தும். பயத்தின் சூழல் மேலும் அடர்த்தியாகும். இந்த பிரமை இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தராது. எனவே படைப்பிலிருந்து விலகுதலே இலட்சியத்தின் வழியாகும். இதற்கு மேல் கெளரவர்களின் கோஷம் இருக்க முடியாது. கெளவர்களின் கூட்டத்திலிருந்து அநேக வாத்தியங்கள் முழுங்கின. அவைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பயத்தை அதிகப்படுத்தியதே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஓவ்வொரு விகாரமும் ஏதாவது ஒரு வகையில் பயத்தைப் பொடுக்கிறது. எனவே அவைகளும் முழுங்கின.

தத: சங்காஸ்ச பேர்யஸ்ச பணவானக்கோமுகா:

ஸஹஸவாப்யஹந்யந்த ஸ சப்தஸ்-துமுலோ பவத் 13

அதன் பிறகு அனேக சங்குகள், டமாரங்கள் 'நகரா' என்ற வாத்தியம், நரசிம்மம் போன்ற வாத்தியங்கள் ஒரே சமயத்தில் மூழங்கின. அவைகளின் சத்தமும் பயங்கரமாக இருந்தன. பயத்தை உண்டுபண்ணுவதை தவிர வேறொன்றையும் கெளரவர்களின் கோஷம் தரவில்லை. வெளிப்படையாக, முரண்பாடான பிரவிருத்தி வெற்றி பெறும் பொழுது மோகமயமான தளைகள் மேலும் வலுப் பெறுகின்றன.

இப்பொழுது புண்ணியமான பிரவிருத்திகளின் பக்கத்தி விருந்து கோஷங்கள் எழுந்தன. அதில் யோகேஷ்வர் ஸ் கிருஷ்ணரின் கோஷம் முதலாவதாக இருந்தது.

**தத: சவேதைர்-ஹயைர் யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்திதெள
மாதவ: பாண்டவஸ்சைவ திவ்யேனா சங்கெள ப்ரதத்மது: 14**

இதன் பிறகு வெள்ளை நிறக் குதிரைகளைக் கொண்ட (வெண்மை தூய்மையின் சின்னம். அதில் சிறிதளவும் கருமை இருப்பதில்லை. அவைகளின் மேல் கொஞ்சங்கூட கருமை, தோஷம் இல்லை. இந்த வெண்மை சாத்வீகம், நிர்மலம் ஆகியவற்றின் சின்னமாகும்.) மிகப்பெரிய இரத்தில் உட்கார்ந்தபடியே யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜூனனும் சேர்ந்து தெய்வீகமான சங்கை ஊதினர். அவைகளிக்கும் என்றால் உலகத்திற்கப்பாற்பட்டது என்று பொருள், மிருத்யு உலகம், தேவ உலகம், பிரம்ம உலகம், இப்படி எங்கெல்லாம் ஜனன-மரண பயமிருக்கிறதோ அந்த உலகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பரலோகம், பரமார்த்தம் ஆகிய நிலைகளைத் தரக்கூடிய கோஷம் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடையது, தங்கம், வெள்ளி, மரகதத்தாலான இரதமாக இருக்காமல் இரதம் அவைகளிக்கமாக இருந்தது. சங்கும் அவைகளிக்கம். ஆதலால் அதன் ஒசை அவைகளிக்கமாக மட்டுமே இருக்கிறது. அதனுடன் நேராகத் தொடர்பு கொள்ளச் செய்வதற்கான உலகத்திற்கப்பாற்பட்ட கோஷம் ஆகும். அவர் எப்படி இந்த நிலையைத் தருவார்?

பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷ்ணேகோ தேவதத்தந் தனஞ்ஜை:

பெளண்டரந் தத்மேள மஹாசங்கம் பீமக்ரமாவருகோதா: 15

இதயத்தைபெல்லாம் நன்கு அறிந்தவரான அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கை ஊதினார். ஜம்புலன்களை சத்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரசம், கந்தம் (மனம்) என்று சொல்லக்கூடிய பஞ்சதன் மாத்ராக்கள் என்ற ஜம்புலன்களின் சுவையோடு தனது பக்தர்களின் வரிசையில் சேர்க்க கோஷம் செய்தார். பயங்கர உருவத்துடன் அங்கெங்கெனாதபடி தீரியும் புலன்களை ஒன்று சேர்த்து அவைகளைத் தனது சேவகனின் வரிசையில் நிறுத்துவது சர்க்குருவின் அருளாகும். இதயத்தில் நின்று ஊக்குவில்ப்பது இஷ்ட தேவதையாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரு யோகேஷ்வரரும் சர்க்குருவுமாவார். “பகவானே ! நான் உனது சிஷ்யன்” என்கிறான் அர்ஜூனன். வெளி உலகப் பொருட்களை விடுத்து தியானத்தில் இஷ்ட தேவதையல்லாது வேறொருவரைப் பார்க்காமல், மற்றொன்றைக் கேட்காமல், வேறொன்றைத் தொடாமல் இருக்கும் நிலை பெறுவது சர்க்குருவின் அருளைச் சார்ந்தது.

தெய்வீக சக்தியைத் தனவயப்படுத்தும் அன்புதான் அர்ஜூனன், பிரிவாற்றாமை, வெராக்கியம், கண்ணீர் மல்கிய கண்கள் ஆகியவற்றுடன் இஷ்ட தேவதைக் கேற்றக்கூவ, புளகாங்கிதம், இஷ்ட தேவதையல்லாமல் வேறொரு விஷயத்திலும் சிறிதளவு உளையாத நிலை ஆகிய இதையே அனுராகம் அல்லது ஈடுபாடு என்கிறோம். இது வெற்றி பெற்றால் பரம தேவதையான பரமாத்மாவிடம் ஜக்கியமாகுவதற்கு உதவும் தெய்வீகச் செல்வத்தை ஆட்கொள்ள முடியும். இதன் மறுபெயர்தான் தனஞ்ஜையன். ஒரு தனம் வெளிப்புற சம்பத்து ஆகும். அதனால் சரீரத்தின் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. ஆத்மாவுடன் இதற்குத் தொடர்பு இல்லை. அதற்கு

மேலே உள்ள ஆத்மீக சம்பத்துதான் உண்மையான செல்வமாகும். பூமியிலுள்ள பெருந்தனவந்தர்களால் கூட அமரத்தைப் பெற முடியாது என்று பிரஹதாரண்யத் உபநிஷத்தில் யாகங்குவல்க்கியர் மைத்ரேயியிடம் கூறுகிறார். இது கிடைக்கும் வழி ஆன்மீக சம்பத்தாகும்.

பயங்கரமான கடமைகளை ஆற்றுபவனாக பீமசேனன் பெளன்டிரம் -- அன்பு என்று பெயர் பெறும் பெரிய சங்கை ஊதினான். உணர்ச்சியின் பிறப்பிடமும், இருப்பிடமும் இதயம்தான். அதனால் இதன் பெயர் 'விருகோதர்'. (இதய உதரம்) உங்களின் உணர்ச்சிப் பிடிப்பு குழந்தையிடம் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் அந்தப் பிடிப்பு உங்கள் இதயத்தில் இருக்கிறது. அது குழந்தையிடம் உயிர்பெற்ற தன்மையை அடைகிறது. இந்த உணர்வு அளவிடற்கரிய ஆழத்திலுள்ள மிக்க பலமுள்ளதாகும். அவன் அன்பு என்ற சங்கை ஊதினான்! உணர்வில் அன்பு இருக்கிறது. எனவே பீமன் 'பெளன்டிரம்' அல்லது அன்பு என்ற பெரிய சங்கை ஊதினான். உணர்வு சக்திவாய்ந்தது. பலமுள்ள அது அன்பு சஞ்சாரத்தின் மூலம்தான் முடியும்.

"ஹரி எங்கும் சமமாகப் பரவியிடுள்ளான். ஆனால் அன்பின் மூலமே நூன் வெளிப்படுத்தினேன். அவனைக் கண்டேன்" என்று துளசிதாசர் கூறுகிறார். (1/184/5) ராம சரித மானஸ் 1/184/5)

அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதிஷ்டிர:

நகுல: ஸஹதேவஸ்ச ஸ்கோஷ-மணிபுஷ்பகளை 16

குந்தி மகளான அரசன் யுதிஷ்டிர் 'அனந்த விஜயம்' என்ற சங்கை ஊதினார். கடமையே உருவானவள் குந்தி என்றால் தருமை உருவானவர் யுதிஷ்டிரர். தர்மத்தில் உறுதியாக இருந்தால் 'அனந்த விஜயம்' அதாவது பரமாத்மாவுடன் ஒன்று கலந்த நிலை கிட்டும். போரில் நிலையாக இருப்பவர் யுதிஷ்டிரர். படைப்பின் புருஷர் கேஷத்திரத்திற்கும் - கேஷத்திரக்ஞருக்கும் இடையே உள்ள போரில் நிலையாக இருப்பார். மிகப்பெரிய துக்கம் வந்த போதும் நிலைத்துறை மாட்டார். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருப்பவருக்கு ஒருநாள் முடிவில்லாத அனந்தமாக இருக்கும் பரம தத்துவமான பரமாத்மா நிச்சயம் வெற்றியைத் தருவார்.

நெறி தவறாத நியமத்தின் உருவான நகுலன் 'ச்கோஷம்' என்ற சங்கை ஊதினான். நெறி உள்ளத்தை அடையும் போது. கெட்டவை எல்லாம் அழிந்து விடுகின்றன. கூபம் அல்லது நல்லவைகளின் கோஷம் உயர்ந்து தொனிக்கிறது. சத்சங்கத்தின் உருவான சகாதேவன் 'மணி புஷ்பகம்' என்ற சங்கை ஊதினான்.

மகான்களெல்லாம் ஓவ்வொரு சுவாசத்தையும் விலைமதிப் பற்ற மணி என்று கூறுகின்றனர்.

"வைரம் போன்ற மூச்சு சத்சங்கத்தில் பரவட்டும்" -- சத்சங்கத்தில் நீங்கள் சத்புருஷர்களின் பொன் மொழிகளைக் கேட்கிறீர்கள். ஆனால்

உண்மையான சத்சங்கம் உடலுள்ளே இருக்கிறது. பீர் கிருஷ்ணரின் கருத்துப்படி ஆத்மாதான் சத்தியமானது. பழையமையானது; அழியாதது. எல்லா வகையிலும் உண்மையான சத்சங்கமாகும். இத்தகைய சத்சங்கம், சிந்தனை, தயானம், சமாதி ஆகியவற்றில் பயிற்சி மூலமாக செழிப்படதைகிறது. எத்தனைக்கெத்தனை சத்தியத்தின் அருகாமையில் ஈடுபாடு நிலைத்து நிற்கிறதோ அத்தனைக்கத்தனை ஒவ்வொரு மூச்சிலும் கட்டுப்பாடு கிடைக்கப்பெறும். மனத்துடன் கூடிய புலன்கள் எல்லாம் வயப்பட்டுவிடும். எந்த நாளில் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து விடுகின்றனவோ, அந்நாளில் நிலவரம் அனைத்தும் உங்கள் எண்ணப்படி நடக்கும். வாத்தியங்களைப் போல் ஆத்மாவுடன் சித்தமும் சரத்துடன் சுரம் இணைவது போலிருக்கும் நிலைதான் சத்சங்கமாகும்.

புற்திலுள்ள மனி கடினமாக இருக்கிறது. ஆனால் கவாசமணி பூவைப் போல் மென்மையானது. பூவோ மலர்ந்து விரிந்ததும் அல்லது ஓடிந்ததும் வாடி விடுகிறது. ஆயின் அடுத்த மூச்சு வரை உயிருடன் இருப்பதற்கான உத்தரவாதம் யாரும் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் சத்சங்கத்தின் வெற்றி ஒவ்வொரு மூச்சுக் காற்றறையும் கட்டுப்படுத்தி இலட்சியத்தை அடைய உதவுகிறது. இதற்கு மேல் பாண்டவர்களுக்கு கோவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு சாதனையும் பவித்திரமான பாதையில் தூரத்தை நிர்ணயம் செய்கிறது. மேலும் தொடர்ந்து கூறுகிறார்.

காஸ்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ: சிகண்ட ச மஹாரத:
த்ருஷ்டத்யும்னோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜித: 17

உடம்பு உருவானது காசி. மனிதன் எப்பொழுது எல்லாப் பக்கங்களிடமிருந்தும் மனத்துடன் புலன்களையும் அடக்கி உடலில் ஒருமுகப்படுத்துகிறானோ அப்பொழுது பரம ஈசனிடத்தில் வாசம் செய்யும் அதிகாரம் பெறுகிறான். பரமேஷ்வரனிடம் வாசம் கிடைப்பதற்கு பரமேஶ்வர வாசத்தின் பொருள் சிறந்த வில்லை உடையவன் என்பதல்ல. நமது உடம்பே காட்சியாகுகிறது. ஆனால் பரம ஈசனிடத்தில் வாசம் செய்வன் என்பதாகும். தலை முடியைத் தியாகம் செய்யவன் 'சிகண்டி' இப்பொழுது தலைமுடியை வெட்டித் கொண்டு 'குத்திரம்' என்ற பெயரில் பூணுலைக் கழற்றி அக்னி வேள்வி வளர்ப்பதை சந்நியாசம் என்ற பெயரில் தியாகம் செய்து வருகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் 'சிகை' எதை அடைய வேண்டுமென்ற இலட்சியத்தின் அடையாளமாகும். பரமாத்மாவை அடைய வேண்டிய நிலையில் சம்ல்காரங்கள் பின்னனியாக அமைந்தால் அது எப்படி தியாகமாகும்? சந்நியாசம் எப்படியாகும்? இப்பொழுது நாம் முன்னால் செல்லுகின்ற பயணிகள் ஆவோம். எப்பொழுது கிடைக்க வேண்டியது கிட்டுகிறதோ, பின்னால் வரும் சம்ல்காரங்களில் தொடர் அறுபடுகிறதோ அந்நிலையில் பிரமை முழுவதுமாக நீங்கி விடுகிறது. எனவேதான் சிகண்டி பிரமையின் உருவான பீஷ்மரை அழிக்கிறான்.

சிந்தனைப் பாதையில் சிகண்டி கைதேர்ந்தவனும், தகுதியடையவனுமாவான்.

திருஷ்டத்யுமனன், சஞ்சலமில்லாத திட மனத்தையடையவன். விராடன் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஈஸ்வரனின் விரிவைக் காணும் தெய்வத்தன்மை கொண்டவன். அதுவே எல்லா தெய்வீகச் செல்வங்களிலும் மிகவும் சிறந்த குணமாகும். சாதவீகத்தின் சின்னம்தான் சாதயகி, சத்தியத்தின் சிந்தனையில் இருக்கும் பிரவிருத்திதான் சாதவீகம். அது உறுதியாக இருந்தால் தாழ்வு நிலையே ஏற்படாது. இந்தப் போராட்டத்தில் தோல்வி ஏற்படும் நிலையைத் தோற்றுவிக்காது.

**த்ருப்தோ த்ரெளபதேயாச்ச ஸர்வச: ப்ருதிவீபதே
ஸௌபத்ரஸ் மஹாபாஹா: சங்கான் தத்மு: ப்ருதக் ப்ருதக் 18**

சஞ்சலமற்ற தன்மையைக் கொண்டதுருபதனும், தியானத்தின் உருவான திரெளபதியின் ஜெந்து புத்திரர்கள் கருணை, வாத்ஸல்யம், லாவண்யம், சாநிலை ஆகிய சாதனைகளில் உதவக் கூடிய மகாரதர்களானவர்களும், திரண்ட தோள்களையடைய அபிமன்யுவும் தனித்தனியே சங்குகளை ஊதினர். தோள்கள் செயல் ஆக்கத்தின் சின்னங்களாகும். பயமற்ற மனமுடைய நிலையில் அவைகளின் எல்லை பரந்து கிடக்கிறது.

மாமன்னா ! இவர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு சங்குகளை ஊதினர். ஒவ்வொருவரும் இலட்சியத்தின் சிறிய தொலைவை நிர்ணயிக்கின்றனர். இவர்களின் நலன் தேவைப்படுகிறது. எனவே இவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. இத்துடன் கொஞ்ச பயண தூரம் மனம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. பகவான் தானே உட்மனத்தில் அமர்ந்து முடிவெடுக்கிறார். இங்கு பார்வையாகி ஆத்மாவுடன் ஓன்றி நிற்கிறார். தானே முன்னின்று தன்னைப் பற்றிய அறிமுகத்தையும் தருகிறார்.

**ஸகோஶோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி வ்யதாரயத்
நபஸச ப்ருதிவீம்சைவ துமுலோ வ்யநுநாதயன் 19**

இத்தகைய சங்குகளின் பேரிரைச்சலின் அலறல் வானத்தையும் பூமியையும் பிளக்கும்படிச் செய்து திருத்தராஷ் டிரனின் புத்திரர்களின் இதயங்களையும் துளைத்துவிட்டது. பாண்டவர்களின் படையும் அங்கேதானிருக்கிறது. எனினும் திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்களின் இதயங்கள் பிளவுபட்டன. உண்மையில் பாஞ்சஜன்யம் உண்டாக்கிய சங்குமுழக்கம் தெய்வீக சக்திகளின் மேலான அதிகாரம், எல்லையில்லாது விரிந்து கிடக்கும் பொருளின் மீதுதான் வெற்றி, தீயவைகளின் அழிவு, நல்லவற்றின் குரல் ஆகியவைகள் தாரைபோல் பெருகின. அசர சக்திகளும், வெளிப்புற பிரவிருத்திகளின் இதயமும் பிளவுபட்டுவிடும் போலிருந்தன. அவைகளின்

பலம் கணத்திற்குக் கணம் வலுவிழுக்கத் தொடங்கியது. நிரந்தரமான வெற்றி கிடைத்ததும், மோகமயமான பிரவிருத்திகளும் நிரந்தமாக விலகிவிடும்.

அத வ்யவஸ்திதான்தருஷ்ட்வா தார்த்தராஷ்டரான் கபித்வஜः
ப்ரவ்ருத்தே சஸ்தர-ஸம்பாதே தனு-ருத்யம்ய பாண்டவः 20

ஹருஷிகேசந் ததா வாக்ய-மிதமாஹு-மஹீபதே
அர்ஜூன உவாச

ஸௌயோ-ரூபயோர்-மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத 21

சமநிலையின் சின்னமான சஞ்ஜையன் அஞ்ஞானத்தால் சூழப்பட்ட மனத்தில் புரிய வைக்கின்றான்.

“மன்னா! இன்னும் கேளுங்கள்! வைராக்கியத்தின் சின்னமான ஹனுமான் கொடியின் சின்னமாக இருக்கிறார். எனவே வைராக்கியமே அவர்களது கொடி. அக்கொடி நாட்டின் சின்னமாகக் கருதப்படுகிறது. கொடி சஞ்சலமானது, இங்குமங்கும் ஆடக்கூடியது. எனவேதான் ‘கபித் வஜம்’ என்று கூறப்பட்டது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது அப்படி அல்ல. ஏனெனில் இந்த குரங்கு சாதாரணக் குரங்கல்ல. மான-அவமானத்தை ஒழித்த ஹனுமனேயாகும்.

“மான அவமானம் சமமான மரியாதையாகும்” படைப்பில் காணுகின்ற, கேட்கின்ற பொருள்களிலிருந்தும் விஷயங்களி லிருந்தும் மோகத்தைத் தியாகம் செய்வதே வைராக்கியம் ஆகும். அப்படிப்பட்ட வைராக்கியதைக் கொடியாகக் கொண்ட அர்ஜூனன், திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்களின் அணிவகுப்பைப் பார்த்து போர் தொடுக்கத் தயாரான நிலையில் வில்லை எடுத்து அந்தரங்கம் அனைத்தையும் அறிந்த ரிஷීகேசன் என்ற பெயர் கொண்ட யோகேஸ்வரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினான்.

அச்யுதா! (எப்போதும் தவறு செய்யாதவன்) என்னுடைய தேரை இரண்டு சேனைகளுக்கும் நடுவே நிறுத்துங்கள். இது சாரதிக்குத் கொடுக்கப்படும் சாதாரண கட்டளை அல்ல. சத்குருவான இஷட் தேவதையிடம் முறையிடும் பிரார்த்தனை ஆகும். எதற்காக நிறுத்த வேண்டும்?

யாவதேதாந் நிரீசேஷஹும் யோத்துகாமா-னவஸ்த்திதான்
கைர்-மயா ஸஹ யோத்தவ்ய-மஸ்மின் ரணஸமுத்யமே 22

எதற்காக நிறுத்த வேண்டும் என்றால் போரில் ஈடுபடுபவர்களை நன்றாக கவனித்துப் போரில் யார் யாருடன் போர் செய்வது நல்லது, யார் யாருடன் செய்யக் கூடாது என்பதைத் தீர்மானிக்கத்தான்.

யோத்ஸ்யமா -னானவேகேஷலும் ய ஏதேதர ஸமாகதா:
தாாக்டராஷ்ட்ரஸ்ய தூப்புத்தேர் யுத்தே ப்ரியசிக்ரஷ்வ: 23

கெட்டமதியுடைய துரியோதனனுக்கு இந்தப் போரின் மூலம் நன்மை விளைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எந்தெந்த அரசர்கள் இந்தப் படையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களை நான் பார்க்க வேண்டும். அதனால் தேரை அங்கு நிறுத்துங்கள்! மோகத்தின் உருவான துரியோதனனும், மோக உருவான பிரவிருத்திகளின் நன்மையை விரும்பும் அரசர்களும் இங்கு போரிட வந்திருக் கின்றனர்! அவர்களை நான் காண வேண்டும்.

ஸஞ்ஜய உவாச

ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷ்ணேஸா குடாகேசேன பாரத
ஸேனயோ-ருபயோர்-மத்யே ஸ்தாபித்வா ரதோத்தமம் 24

:விஷ்மத்ரோண-ப்ரமுகத: ஸர்வேஷாஞ் ச மஹீஷிதாம்
உவாச பார்த்த பச்யதான் ஸமவேதான் குருனிதி 25

சஞ்ஜயன் கூறுகிறான்

தூக்கத்தை வென்ற அர்ஜூனனின் வார்த்தைகளாக கேட்டு அவனது இதயத்தை நன்கு அறிந்த பூர்ணாஞ் கிருஷ்ணர் இரண்டு படைகளுக்கும் இடையே பீஷ்மர், துரோணர், 'மஹீஷிதாம்' என்ற அடைமொழிக்கேற்ப மன்னில் அதிகாரம் செலுத்தும் எல்லா மன்னர்களுக்கிடையே 'உத்தமமான ரதத்தை' நிறுத்திக் கொண்டு 'பார்த்தனே! இங்கு கூடியிருக்கும் கெளரவர்களைப் பார்! 'உத்தம ரதம்' என்று இங்கு குறிப்பிடப் படுவது தங்கம், வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட ரதம் என்ற பொருளில் அல்ல. உலகில் உத்தமம் என்ற சொல்லின் விளக்கம் அழியும் உடலுக்கு அனுகூலமாகவோ, பிரதிகூலமாகவோ எப்பொழுதும் இணைந்து செயல்படுகிறதோ அதுவே உத்தமம் ஆகும். அதற்குப் பின்னால் 'அனுத்தமம்' என்ற களங்கம் இருக்கக் கூடாது.

பீஷ்மர், துரோணர் இவர்களுக்கு எதிரிலும், மற்ற எல்லா அரசர்களுக்கு முன்னாலும் உத்தமமான தேரை பூர்ணாஞ் கிருஷ்ணர் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிட்டு, "பார்த்தா! இதோ இங்கே கூடியிருக்கும் கெளரவர்களைப் பார்" என்று அர்ஜூனனிடம் கூறினார்.

தத்ராபச்யத் ஸ்திதான் பார்த்த: பித்ருநத பிதாமஹான்
ஆசார்யான் மாதுலான் ப்ராத்ரீன் புத்ரான் பெளத்ரான்
ஸ்கீன்ஸ்ததா 26

அதன் பிறகு பார்த்தன் அந்த இரண்டு படைகளிலும் இருந்த தந்தையின் சகோதரர்களையும், தாத்தாக்கள், ஆச்சாரியர்கள், மாமன்கள், சகோதரர்கள், புத்திரர்கள், பேரர்கள், நண்பர்கள், மாமனார்கள், நலம் விரும்பிகள் ஆகியோர் அனைவரையும் பார்த்தான். இரண்டு

படைகளிலுமே, அர்ஜூனனுக்குத் தனது குடும்பம், மாமாக்களின் குடும்பம், மாமனாரின் குடும்பம், நல்லெண்ணம் கொண்டோர், குருமார்கள் ஆகியோர்களே தென்பட்டனர்.

மகாபாரத காலத்திலுள்ள கணக்குப்படி பதினெட்டு அக்குரோனி என்பது கூட்டத்தட்ட நாற்பது இலட்சமாக இருந்தது. ஆனால் நடைமுறை கணக்குப்படி பதினெட்டு அக்குரோனியானது ஆறரைஅரப் - அதாவது அறுநாற்றைம்பது கோடி ஆகும். இது இப்போதுள்ள உலக மக்கட் தொகைக்குச் சமமாகும்.

இவர்களின் குடியிருப்பு, உணவு ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையே இன்று உலகளவில் மிகப்பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இத்தனை பெரிய மக்கள் கூட்டத்தில் அர்ஜூனனின் மூன்று நான்கு உறவுக்காரர்களின் குடும்பங்கள் மட்டுமே இருந்தன. இருக்கின்றன. யாருக்காவது இத்தனை பெரிய குடும்பம் உண்டா? எப்பொழுதும் இருக்க முடியாது. இது இதய தேசத்தின் சித்திரமாகும்.

ச்வர்கான் ஸஹ்ருதல்ஷைவ ஸேனயோருபயோ-ரபி

தான் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கெளந்தேய: ஸர்வான் பந்தூனவஸ்ததி

தான் 27

க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதன்-னிதம்ப்ரவீத

இவ்வாறு நின்று கொண்டிருக்கும் எல்லா உறவினர்களையும் பார்த்து மனச்சஞ்சலத்துடனும், கவலையுடனும் அர்ஜீன் தனது சஞ்சலத்துடனும், கவலையுடனும் அர்ஜீன் தனது குடும்பம் என்ற நினைவு மேவிட மிகுந்த துயரத்துடன் கூறுகிறான்.

அர்ஜூன உவாச

த்ருஷ்டவேமம் ஸவஜனங் க்ருஷண யுயத்ஸாம்

ஸமுபஸ்த திதம்

ஸ்தந்தி மம காத்ராணி முகஞ்ச பரிஸாஷ்யதி 28 .

வேபதுஸ்ச சரீரே மே ரோமஹரஷஸ்ச ஜாயதே 29

கண்ணா ! போர் செய்ய வேண்டி இங்கு கூடியிருக்கும் சுற்றத்தாரின் கூட்டத்தைப் பார்த்ததும் என் உடல் தளர்ந்து விட்டது. மூகம் வெளுத்து உலர்ந்து விட்டது. உடம்பு நடுங்குகிறது. மயிர் கூச்சமொடுக்கிறது. இது மட்டுமல்ல.

காண்மை ஸ்ரமஸ்தே ஹஸ்தாத் தவக்கைவ பரிதஹ்யதே
ந ச சக்ணோம-யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மன: 30

காண்மை கையிலிருந்து நழுவுகிறது. உடம்பில் எரிச்சல் உண்டாகிறது. காய்ச்சல் வந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

சுற்றுத்தாருடன் மோதும் போர் தேவைதானா? என்று அவன் மனம் கொதித்தது. அர்ஜானுக்கு பிரமை ஏற்பட்டது. அவன் கூறுகிறான் : “எனக்கு நிற்கக்கூட சக்தியில்லை. இதற்குப் பின்பு பார்க்கும் வலிமையும் எனக்கில்லை”.

நிமித்தானி ச பஸ்யாமி விபர்தானி கேஸவ ந ச ச்ரேயோ-னுபஸ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜன-மாஹவே 31

கேஸவா! இந்தப் போரில் விபர்தமான பல அறிகுறிகளை நான் காண்கிறேன். ஒரு போரில் தனது குலத்தை அழித்து நன்மை பெறுவதென்பது நெறியற்ற செயலாகும். குலத்தை அழித்தபின் நன்மை எப்படி ஏற்படும்?

ந காங்கேஷ விஜயங் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸாகானி ச
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகைர் ஜீவிதேன வா 32

கண்ணா! நான் வெற்றியை விரும்பேன், குடும்பம் முழுவதுமே போர்.க்களத்திலிருக்கிறது. இவர்களைப் போரில் கொன்று பெறும் வெற்றி, அந்த வெற்றிலிருந்து கிடைக்கும் ராஜ்யம், அந்த ராஜ்யத்திலிருந்து கிடைக்கும் சுகம் இந்த அர்ஜானுக்குத் தேவையில்லை. இதனால் நமக்கு என்ன பயன்? இதுபற்றி கூறுகிறான்.

யேஷாமர்த்தே காங்கஷிதந் நோ ராஜ்யம் போகா: ஸாகானி ச
த இமே-வஸ்த்திதா யுத்தே ப்ராணான்ஸ்-த்யக்த்வா
தனானி ச 33

யாருக்காக இந்த ராஜ்ய ககத்தை விரும்புகிறோமோ அந்தக் குடும்பமே வாழ்வின் ஆசையைத் தியாகம் செய்து போர்க்களத்தில் நிற்கிறது. ராஜ்யம் நமக்குத் தேவை என்றால் அது குடும்பத்திற்காக சுகபோகம், பண்ஆசை, எல்லாம் உறவினர்களுடனும் குடும்பத்துடனும் அனுபவிப்பதற்காகவே. ஆனால் உயிர் மேலுள்ள ஆசையும், பாசமும் விட்டுவிட்டு எல்லோரும் இங்கு நிற்கும் போது சுகபோகம் நிறைந்த ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க நான் விரும்பவில்லை. இவைகள் எல்லாவற்றையும் இவர்களுக்காகவே விரும்பினேன். இவர்களிடமிருந்து விலகி நின்று இந்த சுகங்களை அனுபவிக்கும் அவசியமும் இல்லை. குடும்பம் இருக்குவரை ஆசாபாசங்களும் இருக்கும். குடிசையில் வாழ்வன் கூட தனது குடும்பம், நன்பர்கள், சுற்றுத்தார் ஆகியோரைக் கொன்று உலக சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்பமாட்டான்.

அர்ஜானும் இதையே வலியுறுத்துகிறான்: நான் போகத்தையும், வெற்றியையும் யாருக்காக விரும்பினேனோ அவர்களே இல்லாதபொழுது போகங்களினால் என்ன பயன்? இந்தப் போரில் யாரைக் கொல்வது?

ஆசார்யா: பிதா: புத்ராஸ்-ததைவ ச பிதாமஹா:

மாதுலா: ச்வசரா: பெளத்ரா : ஸ்யாலா: ஸம்பந்திநஸ்ததா 34

இந்தப் போரில் பெரியப்பாக்கள், சித்தப்பாக்கள், குழந்தைகள், தாத்தாக்கள், மாமாக்கள், மாமனார்கள், பேரேக் குழந்தைகள், மைத்துனர்கள், போன்ற அத்தனை சுற்றத்தார்களும் இருக்கின்றனர்.

எதாந் ந ஹந்து-மிச்சாமி கணதோபி மதுஸ்தன
அபி த்ரைலோக்ய-ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ: கிண்ணு
மஹிக்ருதே 35

மதுகுதலா! என்னைக் கொன்றாலும் சரி, அல்லது மூவுலகங்களின் ராஜ்யங்கள் கிடைத்தாலும் சரி, இவர்களைக் கொல்ல நான் விரும்பவில்லை. பின்பு இந்த பூமிக்கு மட்டுமா இதைச் செய்வது?

பதினெட்டு அக்குரோணி படைகளிலும் அர்ஜூனனுக்கு அவனது குடும்பம் மட்டுமே தெரிந்தது. இந்த சுற்றத்தார்கள் உண்மையில் யார்? உண்மையில் பற்றின் மறுபெயர்தான் அர்ஜூனன்.

பஜனையின் ஆரம்பத்தில் பற்றுள்ளவன் முன்பு இந்தப் பிரச்சனை உண்டாகிறது. எல்லோரும் பஜனை செய்து பரம சத்தியத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அனுபவசாலியான சத்குருவின் மேற்பார்வையில் பற்றுள்ள ஒருவன் எப்பொழுது ஜேஷத்திர-கேஷத்திரக்ஞனுக்கிடையே உள்ள போராட்டத்தை அறிந்து கொண்டு யாருடன் சண்டை போட வேண்டும் என்ற சிக்கலில் தவிக்கிறானோ அப்பொழுது தளர்வடைகிறான். நமது தந்தையின் குடும்பம், மாமனாரின் குடும்பம், மாமாவின் குடும்பம், நல்லெண்ணாம் கொண்ட நண்பர்கள், குருமார்கள் ஆகிய அனைவரும் நம்முடனே இருக்கட்டும். எல்லோரும் சுகமாக இருக்கட்டும் என்றும் இவர்களின் நல்ல நிலையில் நம்முடன் இருக்கையிலேயே நாம் பரமாத்மாவை அடைவோம் என்றும் எண்ணுகிறான்.

இந்த ஆராதனையில் முன்னேறுவதற்கு குடும்பத்தை உதற வேண்டும். இவர்களுடைய சம்பந்தமாகிய மோகத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை அவன் புரிந்து கொள்ளும்பொழுது அதிர்ந்து போகிறான்.

பூசனைக்குரிய மகாராஜ் இவ்வாறு சொல்வார் : இறப்பதும், சாதுவாக மாறுவதும் ஒன்றேதான். சாதுவிற்காக படைப்பில் மற்ற ஜீவன்கள் உயிரோடிருக்கும். ஆனால் குடும்பத்தார் என்ற பெயரில் ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள். அப்படி யாரேனும் இருந்தால் அது பற்று ஆகும். அப்பொழுது மோகம் எங்கே நீங்கும்? பற்று முழுமையும் நீங்கி, பற்றற்ற நிலையை அடைவதே அவனது வெற்றியாகும். இந்த உறவுகளின் விரிவுதான் இந்த உலகம். அதுவன்றி இந்த உலகத்தில் நமக்கு என்ன இருக்கிறது? மனத்தின் விரிவுதான் உலகம் என்று துளசிதாசர் கூறுகிறார்.

யோகேஷ்வர பூர்ணாராஜ் மனத்தின் விரிவே உலகம் என்று கூறுகிறார். எவன் இந்த தன்மையைத் தடுக்கிறானோ அவனே சராசரி உலகத்தை வெற்றி கொள்கிறான்.

அர்ஜூனன் மட்டும்தான் அதையியமாக இருந்தான் என்று கூற முடியாது. பற்று எல்லோர் மனத்திலும் இருக்கிறது. பற்றுள்ள ஒவ்வொருவனும் அதையியம் அடைகிறான். அவனுக்கு சுற்றத்தாரின் நினைவு வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. பஜைனையின் பயனால் இவர்கள் கூகமாக இருப்பார்கள் என்றும், அவர்களுடன் நாழும் சேர்ந்து அனுபவிப்போம் என்றும் முதலில் அவன் நினைத்தான். எப்பொழுது அவர்கள் கூடயிருக்கவில்லையோ அப்பொழுது கூகம் கிடைத்து என்ன பயன்? அர்ஜூனனது பார்வை ராஜஸக்தில் மட்டுமே நிலைத்திருந்தது. மூன்று உலக சாம்ராஜ்யங்களை மட்டுமே கூகத்தின் எல்லையாக நினைத்தான். இதற்கு மேலும் ஒரு சத்தியம் இருப்பதை அர்ஜூனன் உணரவில்லை.

**நிஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ராந் ந: கா பர்தி: ஸ்யாஜ்ஜனார்த்தன
பாபமேவாச்சரயே-தஸ்மான் ஹத்வைதா-னாததாபின: 36**

ஐனார்த்தனா! திருத்தராஷ்ட்ரரின் புத்திரர்களைக் கொல்வதால் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி கிடைக்கப் போகிறது? எங்கு திருத்தராஷ்ட்ரம் அதாவது வெட்கமின்மையின் ராஜ்யம் இருக்கிறதோ அதிலிருந்து ஏற்படும் மோகத்தின் உருவான துரியோதனன் முதலானேரைக் கொல்வதால் நமக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படப் போவதில்லை. மாறாக இக் கொடியவர்களைக் கொல்வதால் நமக்குப் பாவம்தான் ஏற்படும். யார், வாழ்க்கையில் சிறிது பயன் கிடைப்பதற்காக அநீதியைக் கடைப்பிடிக் கிறானோ, அவன் பயங்கரவாதி என்று அமைக்கப்படுகிறான். ஆனால் உண்மையில் ஆத்மாவின் வழியில் தடையை உண்டு பண்ணுகிறவனே மிகப் பெரிய பயங்கரவாதி. ஆத்ம தரிசனத்தில் தடையாக இருக்கும் காமம், குரோதம், லோபம், மோட்சம் ஆகியவைகளின் கூட்டமே பயங்கரவாதமாகும்.

**தஸ்மாந்-நார்ஹாவயம்-ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ரான்
ஸ்வபாந்தவான்
ஸ்வஜனம் ஹி கதம் ஹத்வா ஸாகின: ஸ்யாம மாதவ 37**

அதனால் மாதவா! என்னுடைய உறவினர்களான திருத்தராஷ்ட்ரரின் புத்திரர்களான அவர்களைக் கொல்ல எனக்குத் தகுதியில்லை. சொந்த பந்துக்கள் எப்படி? அவர்கள் சத்துருக்கள் அல்லவா? உண்மையில் சரீரத்தின் உறவுகள் அஞ்சுானத்தினால் உற்பத்தியாகின்றன. “இவர் மாமா, மாமனார் வீட்டார், உறவினர் கூட்டம் - இவையெல்லாம் அஞ்சுானமேயாகும். சரீரமே அழியும் தன்மை உடையதாக இருக்கும்போது அதனது உறவுகள் எப்படி நிலைபெற்றிருக்க முடியும்? மோகம் இருக்கும்வரை ‘நமது குடும்பம்’ ‘நமது உலகம்’ என்ற எண்ணம் கூகமாக இருக்கும். மோகமில்லை யேல் ஒன்றுமில்லை. இதனால்தான் சத்ருக்கள் கூட்டம் கூட அர்ஜூனனுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகத் தோன்றினர். நமது குடும்பத்தை அழித்துவிட்டு நாம் எப்படி கூகமாக இருக்க

முடியும் என்று கூறுகிறான். அஞ்ஞானமும் மோகமும் இல்லாவிட்டால் குடும்பமே இருக்காது. இந்த அஞ்ஞானம் ஞானத்திற்குத் தூண்டு கோலாகக் கூட இருக்கிறது. பர்த்ருஹரி, துளசிதாசர் ஆகிய மகான்களும் மனைவியரின் மூலம் வைராக்கயத்தினைப் பெற்றனர். ஒரு சிலர் சிற்றன்னையின் கொடுமையினால் துன்புற்று வைராக்கியப் பாதையில் அடி எடுத்து வைத்தனர் என்பது தெரியவருகிறது.

யத்யப்யேதே ந பச்யந்தி லோபோபஹத்சேதஸ:
குலசூய-க்ருதந் தோஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம் 38

பேராசையினால் மனமாற்றமடைந்த இந்த ஜனங்கள் குல நாசம், நண்பர்களுக்குத் துரோகம் ஆகிய பாவங்களைப் பாவமாகக் கருதாமல் இருப்பது இவர்களின் குறையாக இருந்தபோதிலும் --

கத்ந ந் ஜ்ஞேய-மஸ்மாபி: பாபா-தஸ்மாந்-நிவர்த்திதும்
குலசூயக்ருதந் தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர ஜனார்த்தன 39

ஜனார்த்தனா! குல நாசத்தினால் ஏற்படும் குற்றங்களை அறிந்த நாம் என் இந்தப் பாவத்திலிருந்து விலகக் கூடாது? நான் மட்டும் குற்றவாளியாகாமல், நீங்களும் குற்றம் செய்ய விழைகிறீர்கள். இதனால் கிருஷ்ணர் மீது பழி உண்டாகும்.

இப்பொழுது அர்ஜூனன் கிருஷ்ணருக்குச் சமமாகத் தன்னைக் கருதுகிறான். ஓவ்வொரு அனுபவமற்ற சாதகனும் சத்குருவிடம் சரணடையும் போது அவரிடம் இவ்வாறு விவாதம் செய்கிறான். தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று என்னுகிறான். இதையே அர்ஜூனனும் இவர்கள் புரிந்து கொள்ளவிட்டாலும் நீங்களும், நானும் எல்லாம் அறிந்தவர்கள் அல்லவா? என்று கூறுகிறான். குல நாசக் குற்றத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். குல நாசத்தில் என்ன பாவம் உள்ளது?

குலசூயே ப்ரணஸ்யந்தி குலதர்மா: ஸநாதனா:
தர்மே நஷ்டே குலங்-க்ருதஸ்ன-மதர்மோ பிபவத்யுத 40

குலநாசம் அடைந்தபொழுது சனாதன குலதர்மம் இழப்பிற்குள்ளாகிறது. குல ஆசாரம் மட்டுமே அர்ஜூனன் ஸனாதன தர்மம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். குல தர்மம் அழிவதால் குலம் முழுவதையும் பாவம் சேர்ந்து தாழ்த்திவிடும்.

அதர்மாபிபவாத் க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்திய:
ஸ்தரீஷா துஷ்டாஸூ வார்ஷிஞேய ஜாயதே

வரணஸங்கர: 41

கிருஷ்ண! பாவம் அதிகமாக அதிகமாகக் குலப் பெண்கள் கெட்டுவிடுகின்றனர். விருஷ்ணி குலத்தோன்றலே! பெண்கள் கெடுவதால்

சாதிக் கலப்பு ஏற்படுகிறது. குலப் பெண்கள் கெடுவதால் தான் சாதிக்கலப்பு ஏற்படுகிறது என்பது அர்ஜூனனின் கணிப்பு. ஆனால் இதை மறுத்தபடி பின்னால் கிருஷ்ணன் தன்னுடைய உண்மையான உருவத்தில் நிலைத்திருக்கும் மகாபுராஷ்ரகள் ஆராதனை முறையில் பிரமை உண்டு பண்ணினால்தான் சாதிக் கலப்பு உண்டாகும் என்றும் கூறுகிறார். சாதிக் கலப்பு குற்றத்தைப் பற்றி அர்ஜூனன் விவரிக்கிறான்.

ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்னானாம் குலஸ்ய ச
பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த-பின்டோதக க்ரியா: 42

சாதிக் கலப்பு குலத்தைக் கெடுப்பவர்களையும் குலத்தையும் நரகத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறது. இவர்களிடமிருந்து மறைமுகமாகப் பின்டம் பெறும் இவர்களது பித்ருக்களும் நரகத்தில் வீழ்கின்றனர். நிகழ்காலம் நஷ்டமடைகிறது. அதாவது இப்பொழுது வாழ்பவர்கள் நஷ்டமடைகிறார்கள். இரந்த காலத்திலிருந்த பித்ருக்களும் வீழ்ச்சியடைகின்றனர். வருங்காலத்த வர்களும் வீழ்வார்கள். இதுமட்டுமல்ல.

தோஷைரேத: குலக்னானாம் வர்ணஸங்கர-காரகை:
உத்ஸாதயந்தே ஜாதிதர்மா: குலதர்மாஸ்ச சாச்வதா: 43

இந்த சாதிக் கலப்புக்குக் காரணமான குற்றங்களால் குலமும், குலத்தைக் கெடுப்பவர்களின் ஸனாதன குல தர்மமும் சாதி தர்மமும் கெட்டு விடுகின்றன. குல தர்மமே ஸனாதனமானது; அழியாதது என்று அர்ஜூனன் கருதுகிறான். இதை மறுத்த பூரி கிருஷ்ணர் ஆத்மாதான் ஸனாதனம், நிரந்தரம் என்று பின்னால் கூறுகிறார். உண்மையான ஸனாதன தர்மத்தை அறிந்து கொள்ளாமலே மனிதன் தர்மத்தின் பெயரால் ஏதாவது பழைய வழக்கங்களைப் பற்றிக் கொள்கிறான். இதேபோன்று அர்ஜூனனும் கிருஷ்ணரின் வாய்மொழியாக எண்ணி ஏதோ ஒரு பழைய வழக்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.

உத்ஸன்ன குலதர்மானாம் மனுஷ்யாணாஞ் ஜனார்தன
நரகே நியதம் வாஸோ பவதீதயனுச்சரும 44

ஜனார்த்தனா ! இழப்பைப்பெற்ற குலதர்மவாதிகள் நீண்ட காலம் நரகத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக் கிறோம். குலதர்மம் மட்டுமின்றி நிரந்தரமான ஸனாதன தர்மமும் அழிந்து விடுகிறது. தர்மம் எப்பொழுது அழிகிறதோ அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட மனிதன் நீண்ட காலம் நரகத்தில் வாழ நேரிடுகிறது. என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். பார்த்ததில்லையென்றாலும் கேட்டிருக்கிறோம்.

அஹோ பத மஹத்பாபம் கர்த்தும் வ்யவஸிதா வயம்
யத்ராஜ்ய-ஸாக லோபேன ஹந்தும் ஸ்வஜன-முத்யதா: 45

அந்தோ! நம் மக்கள் அறிவாளிகளாக இருந்தும் பெரிய பாவத்தைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்களே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. ராஜ்யத்திற்காகவும், சுகத்திற்காகவும் ஆசைப்பட்டு தமிழ்நாட்டைய குலத்தையே அழிக்கத் துடிக்கிறார்கள்.

அர்ஜூனன் தன்னை அறிவாளி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆரம்பத்தில் ஓவ்வொரு சாதகனும் இவ்வாறே பேசுகிறான். மகாத்மா புத்தரும் இவ்வாறே கூறுகிறார். குறைந்த ஞானத்தையுடையவன் தன்னை மகாஞானி என்று கருதுகிறான். ஆனால் முழுமையான ஞானம் பெற்ற பிறகு அவன் தன்னை மகா முட்டாள் என்று கருதுகிறான். இதேபோல் அர்ஜூனனும் தன்னை ஞானி என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். உலக நன்மைக்காக அந்தப் பாவத்தைச் செய்யாமல் ராஜ்யம் - சுகம் ஆகிய பேராசையால் நம் ஜனங்கள் குலத்தையே அழித்துக் கொள்ளத் துடிக்கிறார்கள். பெரிய பாவம் செய்கிறார்கள் என்று கிருஷ்ணருக்கு எடுத்துக் கூறுகிறான். கிருஷ்ணருக்கும் ஒரு சவுக்கடி கொடுக்கிறான். இறுதியில் அர்ஜூனன் தன் முடிவைக் கூறுகிறான்.

யதிமா-மப்ரதீகாரம் அசஸ்தரம் சஸ்த்ரபாணய:

தார்தாஷ்ட்ரா ரணை ஹன்யுஸ்-தன்மே கேஷமதரம்

பவேத் 46

நிராயுதபாணியாக நான் நிற்க, திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்கள் ஆயுதங்களுடன் போர் செய்து என்னைப் போரில் கொன்றால் கூட அதை நான் நன்மையாகக் கருதுவேன். தன்னுடைய உயிரைக் கொடுத்துப் போரை நிறுத்திய அர்ஜூனன் மிகவும் புத்திசாலி என்று வரலாறு கூறும். குலம் தழைக்க, ஒன்றுமறியாத குழந்தைகளைக்காக்க, மக்கள் தங்கள் உயிரைப் பலியிடுகின்றனர். வெளியூர் சென்று வைபங்கள் நிறைந்த மாளிகையில் வாழ்ந்தபோதும் மனிதன் இரண்டொரு நாட்கள் சென்று தான் வாழ்ந்த சின்னஞ் சிறிய குடிசையின் நினைவில் மூழ்கி வாடுகிறான். மோகம் இத்தனை சக்தி வாய்ந்தது. இதனால்தான் அர்ஜூனன் ஆயுதம் தாங்கி திருத்தராஷ்டிர புத்திரர்கள் பகைமையே இல்லாத என்னுடன் மோதி என்னைக் கொன்றால் கூட குழந்தைகளாவது சுகமாக இருப்பார்கள் என்பதால் அது எனக்கு மிகப்பெரிய நன்மையாகத் தோன்றும் என்று அர்ஜூனன் கூறுகிறான்.

ஸஞ்ஜூய உவாச -

**எவமுக்தவார்ஜூன: ஸங்கயே ரதோபஸ்த்த உபாவிசத்
விஸ்ருஜ்ய ஸராம் சாபம் சோக-ஸம்விக்ன-மானஸ: 47**

சஞ்ஜூயன் சொல்கிறான்:

இவ்வாறு கூறியபடி சோகத்தினால் தளர்வுற்று, சோர்ந்த மனத்துடன் அர்ஜூனன் வில் அம்புகளைக் கீழே போட்டுவிட்டு தேர்த்தடின் பின்புறம்

உட்கார்ந்து விட்டான். அதாவது ஷேத்திர-ஷேத்திரக்ஞருக்கு இடையே உள்ள மோதலில் பங்கு கொள்ளாமல் பின்னடைந்தான்.

முடிவுரை:

கீதை ஷேத்திர - ஷேத்திரக்ஞருக்கும் இடையே உள்ள போரின் நிருபணமாகும் தெய்வீக செல்வங்கள் நிறைந்த தெய்வ உருவத்தைக் காட்டும் கீதம் தான் கீதை. எந்த ஷேத்திரத்தில் இந்த கீதம் நிகழ்கிறதோ அதுதான் சரீரம் என்ற யுத்த ஷேத்திரம். அதில் தர்ம ஷேத்திரம், குரு ஷேத்திரம் என்ற இரண்டு பிரவிருத்திகள் இருக்கின்றன. படையின் உருவம் அவைகளின் பலத்தைக் குறிப்பிட்டால் சங்கொலியிலிருந்து அவைகளின் பராக்கிரமம் விளங்குகிறது. எந்தப் படையுடன் போரிட வேண்டுமோ அவைகளைப் பரிசீலனை செய்தாவிட்டது. அவைகளின் எண்ணிக்கை பதினெட்டு அக்குரோணி என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால் அவை எண்ணிக்கையற்றவை. அவைகளின் தன்மை இரண்டு வகையானது. ஒன்று தெய்வீகச் செல்வமான அகத்தில் உதிக்கும் இஷ்ட தேவதையை நோக்கிச் செல்லும் பிரவிருத்தி. மற்றொன்று அகர செல்வமான புறத்திலுள்ள பிரவிருத்தி. ஒன்று இஷ்ட கேவதையின் பக்கம் இழுத்துச் சென்று பரம தர்மமான பரமாத்மாவிடம் அழைத்துச் செல்கிறது. இரண்டாவது இயற்கையில் நம்பிக்கை உண்டாக்குகிறது. முதலில் தெய்வீக செல்வத்தைப் பெற்று அகர செல்வத்தை அழித்து விடலாம். பின்பு நிரந்தரமான ஸனாதன பரப்பிரம்மத்தின் தரிசனம் கிட்டுகிறது. இதுதான் போரின் விளைவாகிறது.

படை கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. பரிசீலனையில் அர்ஜூனனுக்குத் தன் குடும்பம் மட்டுமே தெரிகிறது. எதுவரை உறவு இருக்கிறதோ அதுவரை உலகம் இருக்கிறது. அன்பில் முதல் பாகத்தில் குடும்ப மோதல் தடையாக இருக்கிறது. அன்பில் முதல் பாகத்தில் குடும்ப மோதல் தடையாக இருக்கிறது. எப்பொழுது உறவில் பிளவு ஏற்பட்டு முன்பிருந்த நெருக்கமில்லையோ அப்பொழுது சாதகன் அச்சம் கொள்கிறான். சொந்த மக்களின் மேலுள்ள பற்றை அழிப்பதின் தீமையே அவன் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது. அர்ஜூனனைப் போல் நடைமுறைப் பழக்கங்களில் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள விரும்புகிறான். குலதர்மமே ஸனாதன தர்மமாகும் என்று கூறினான். இந்தப் போரினால் ஸனாதன தர்மம் வலுவிழுந்து விடும். குலப்பெண்கள் கெட்டுப் போவார்கள்; சாதிக் கலப்பு ஏற்படும். குலமும், குலத்தைக் கெடுப்பவர்களும் நரகத்தில் நீண்டகாலம் இருக்கச் செய்யவே இந்தப்போர் மூண்டிருக்கிறது என்று தனது அறிவுக்கு எட்டியபடி கூறி ஸனாதன தர்மத்தைக் காப்பதற்காக அர்ஜூனன் கவலை கொண்டான். “நான் அறிஞர்களாக இருந்தும் ஏன் இத்தகைய மகா பாவத்தைச் ஏன் செய்யவேண்டும்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கேட்டான். அதாவது அவன் கூற்றில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பாவம் செய்கிறார் என்ற எண்ணம் எழுகிறது.

இறுதியில் பாவத்திலிருந்து தப்ப “நான் போர் செய்யமாட்டேன்” என்று கூறியபடி வேதனையுடன் தேரின் பின்புறத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். ஷேத்திர-ஷேத்திரஞ் மோதலில் இருந்து பின் வாங்கினான்.

விரிவுரையாளர்கள் இந்த அத்தியாயத்தை ‘அர்ஜூனனின் விஷாத யோகம்’ என்கிறார்கள். அர்ஜூனன் பற்றிய அடையாளம் - ஸனாதன தர்மத்திற்காக வேதனைப்படுபவர்கள் அன்பளின் விஷாத யோகத்திற்குக் காரணமாகிறார்கள். இந்த வேதனை அல்லது விஷாதம் மனுவிற்கும் ஏற்பட்டது.

துளசிதாசர் கூறுகிறார்: “பிறவி முழுவதும் ஹரி பக்தி செய்யாமல் இதயத்தில் மிகவும் துக்கம் சூழ்ந்தது. சந்தேகத்தினால் மனிதன் சோகமடைகிறான்” என்று. அர்ஜூனனுக்கு, சாதிக் கலப்பு ஏற்படும்; நரகத்திற்கு இழுத்துச்செல்லும் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. ஸனாதன தர்மம் அழிந்து போய் விடுமே என்ற வேதனையும் இருந்தது. அதனால் “சந்தேக-வேதனை-யோகம்” என்ற பெயர் இந்த அத்தியாயத்திற்கும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

பிரும்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாத்திரமானதும், பூர்ணிகிருஷ்ணார்ஜூன உரையாடலாக அமைந்துமாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷத்தில் ‘சம்சய விஷாதயோகம்’ என்ற முதல் அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

இவ்வாறு பூர்ணம் பரமஹும்ச பரமானந்த மகராஜ் அவர்களின் சீடரான ஸ்வாமி அட்கடாநந்தர் இயற்றிய, பூர்ணம் பகவத் கீதையின் உரையான ‘யதார்த்த கீதை’யில் ‘சம்சய விஷாதயோகம்’ என்ற முதல் அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.